

ZÁPAS O DUŠI

Jakarta Září

90

VÝRAZ MLÁDEŽE UMÍRAJÍCÍHO VĚKU

ROCKOVÁ HUDBA

Hudba je zrcadlem doby. Ve všech dobách se pokoušel člověk vyjádřit hudbou své pocity, vjemy, představy a myšlenky. Změnily-li se v určitém kulturním kruhu všeobecné životní postoje, změnily se též postoje v hudbě. Pozorování epoch dějin hudby proto dovoluje zpětné závěry na myšlení a pocity příslušné doby.

Chceme-li se zabývat rockovou hudebnou, musíme uvážit, že máme co dělat s poměrně mladým jevem v hudebních dějinách, jež však má obrovské spektrum působnosti. Uzáznamní údajů, faktů a pozadí se pokusím čtenáři zpřítomnit některé příznaky běžného myšlení naší doby. "Mládež v umírajícím věku" je titulek jedné holandské knihy o krizi moderna. Těmito slovy nechť je také krátce vyznačen předmět vyznačených závěrů. Mám však i takovou tužbu, ukázat z dilema východisko: JEZÍŠ KRISTUS.

| Já jsem ta cesta, pravda i život.
(J 14:6)

Okolo r. 1955 vznikla po splynutí "Rhythm and Blues" amerických černých a "Country Western" bílých až potud neznámá hudba: "Rock and Roll."

"Rhythm and Blues" se svým tvrdým a pronikavým beatem, co se týče rytmu, jde zpět k africké hudbě ražené modlářským kultem. Toto ostatně plati v principu pro veškerou jazzovou hudbu. Spojení s "Country and Western" se tato hudba stala nesmírně atraktivní také pro bělošskou mládež. V několika málo letech mohla tato hudba učinit vítězné tažení západním světem a mládež si jako nějakým kouzlem přitáhnout.

Z Rock and Rollu vznikly následně četné jiné hudební styly. Rhythm and Blues, Country Music, Rock and Roll, Max Hard Rock, Psychedelic Rock, Electronic Rock, Soft Rock, Jazz Rock, Baroque Rock, Raga Rock.

Honba po extázi

Rock je všeobecně řečeno elektronický zesílená, hlasitá a monotónní hudba, založená na zdůrazněném rytmu a opakování, jež je sto, přivést posluchače do vlastního stavu opojení.

Odborný lékař Dr. Eckhart Knaul poznámenal v časopise "Lékařství dnes" k extatickému charakteru rockové hudby následující:

... zda v pralese nebo ve velkoměstě, vždy je to motorická hudba, jež stálým opakováním vede lidi ve skupině k sesazení osobnosti a ke smazání individuality. Kritické řídící vědomí je vypnuto a objevuje se kreativní posedlost. Ztrácí se kontrola nad tělesnými funkcemi. Stav extáze s epileptickým cukáním údů, vytíím, kousáním, smíchem, roztrháváním šatů, pomočením se, paciúji lidé propadlí takovéto hudbě jako zážitek velikého štěstí a rozkoše.

Walter F. Hiss charakterizoval v též časopise účinek rockové hudby takto:

Ječivé tóny strun elektronicky zesílených kytar, hektické (tuberácké) stakato souboru bicích nástrojů nechávají vibrat nervy, vypínají veškeré myšlení. Beatovi a rockoví hudebníci proměňují své ponejvice mladistvé posluchačstvo ve vřeštící příšeru, záchvaty mdloby jsou ceněny jako úspěch.

Jak lze vysvětlit, že tento druh hudby dospěl v tak krátké době k světovému úspěchu?

Je to tím, že rocková hudba vznikla v době, když byla v mladistvých probuzena touha vzrůstající po extatických a mystických zážitcích. V r. 1970 se vyjádřil významný francouzský neurofyziolog Gastand, že je to "honba za kosmickými extázemi." V tomto článku (jako nevěřící) podal tak svou obavu před tímto vývojem.

Z jakých důvodů vznikla touha po iracionálním a po mystice? Abychom tomu mohli porozumět, musíme se nejprve zabývat změnou myšlení na Západě od posledního století. Uvidíme, jak je pravdivá biblická zásada

| Lebo jako smýsl'a vo svojej duši taký je; (Pr 23:7)

Darwinova Evoluční teorie a krize moderního člověka

V r. 1859 vydal Ch. R. Darwin svou knihu "O vzniku druhů přírodním výběrem." V r. 1871 následovala další kniha s názvem "Původ člověka." Tento publikacemi slavil Darwin enormní úspěch. Podářilo se mu své myšlenky zpopularizovat. Tento knihami položil zdánlivě vědecký základ pro moderní myšlení, z něhož je Bůh jako Stvořitel (tak ho zjevuje Bible) vyloučen. Od té doby začal člověk považovat všechny živočichy a tím také člověka, za nahodilý produkt neuvěřitelně dlouhého vývoje. Darwin tak přinesl rozhodující obrat v západním myšlení.

Darwinismus pak ovlivnil nesčetná odvětví myšlení. Vedl ke zcela novým způsobům uvažování ve filozofii, psychologii, pedagogice, sociologii, teologii, historii, astronomii a v mnoha dalších oborech. Lidé přijali nový světový názor. Mnoho lidí se začalo odtrhávat od křesťanství. Najednou byl biblický pohled stvoření světa a člověka Bohem "passé."

Myšlení 19. století vedlo ke všeobecné krizi. Kdyby totiž člověk vznikl náhodou, kdyby skutečně Bůh nebyl, potom nemá existence člověka žádný smysl, všechno je absurdní.

Podle evoluční teorie je člověk jen biochemickým strojem bez smyslu a cíle.

Existencializmus

Na tomto místě mohly zapustit kořeny různé existencialistické filozofie tohoto století. V zásadě všechny tyto systémy vypovídají totéž: »rozum a věda zřetelně ukazují, že existence člověka nemá žádný smysl a účel.« Vědecká realita nás musí vést k úplnému pesimismu. Aby však byl život snesitelný, musíme učinit neopodstatněný skok do oblasti iracionální víry. Otázka, jak by měl tento skok vypadat byla zodpovídána různými filozofy zcela odlišně. Tak bylo např. navrhováno, aby se tento skok učinil skrze mezní zážitky, seberacionalaci, drogy, volný sex, orientální mystiku a nebo rockovou hudbu. Zvláště od 60. let dosáhla krize moderního člověka takového stupně, že široké masy západní mládeže se pro takové myšlenky staly otevřené a přístupné.

Aloistair Crowley (1875-1947), anglický kouzelník, platí za jednoho z největších satanistů 20. století. Ve 20tých letech doporučoval, že mládež musí být učena, jak dosáhnout tranzu a navázat spojení se světem démonů. K tomu navrhl tři metody:

1. Hudbou založenou na silném rytmu, opakování a monotonii
2. Drogami
3. Volným sexem - vyvinul k tomu zvláštní sex-magii.

Prostředníkem svého žáka Kennetha Angera se stal Crowley duchovním učitelem skupiny Rolling Stones. Kenneth Anger je uvedl do démonie. I nesčetné jiné skupiny byly přímo či nepřímo ovlivněny Angerem.

Když vznikla rocková hudba, myšlení západní mládeže dosáhlo takového stadia, že myšlenky Crowleyho nalezly živnou půdu. Sama rocková hudba je založena na silném rytmu a mnohé rockové skupiny mají ve svých textech propagaci volné sexuality, drogy a okultismus.

Učinnost rockové hudby

V čem tkví, že rocková hudba je sto přenést posluchače do tranzu a učinit jej vnímatvým mediem (demonické vlivy)?

Vysoká intenzita zvuku bezpochyby vyvolává sluchový stres. Stává se, že při rockových koncertech a v diskotékách dosahuje intenzita zvuku až 120 decibelů. Tato hlasitost odpovídá intenzitě zvuku v bezprostřední blízkosti tryskového letadla. Průměrné hodnoty u "walkmana" se sluchátky činí 80-110 decibelů, u stereoradio kombinaci se sluchátky 85-100 decibelů. Vysoká hlasitost uvolňuje z nadledvinek stresový hormon adrenalin. To se děje při každé stresové situaci. Je-li stres dlouhotrvající, dochází k nadprodukci adrenalinu. Adrenalin se nemůže v užitečné lhůtě enzymatickou cestou z těla odbourat a tak se přeměňuje na adrenochrom. Adrenochrom však není nic jiného než psychodelická droga, která mění vědomí, jako LSD, Mescalin, STP, Psilocybin, atd. Nelze se proto divit, když se publikum na rockových koncertech a v diskotékách dostane do varu - "High."

Hypnotickým účinkem barevné hudby, požíváním alkoholu a jiných drog, i v malých množstvích, atmosféru a silnou touhu po útěku z reality se účinek adrenochromu ještě více zesiluje.

Adrenochrom sám o sobě je slabší droga než LSD, ale zážitky s touto drohou probouzejí stále větší touhu po ještě větších zážitcích opojení. Opojný zážitek rockové hudby můžeme přičítat též tvoření endorfinských látek v mozku podobných morfiu. Tato oblast je zatím málo probádána.

K vyjasnění těchto spojitostí si poukážeme na podstatný rozdíl mezi hudbou rockovou a klasickou. V klasické hudbě lze také dosáhnout vysoké intenzity zvuku, avšak zde existuje stálé střídání mezi vrcholy napětí a uvolňujicimi se klidnými částmi, takže se posluchač vždy může "zotavit." V rockové hudbě se vše promítá na vrcholu. To neznamená,

že je klasická hudba zásadně nezávadná.

Fenomén slyšení

Vidíme-li jak rychle vzniká silný stres, musíme si všimnout následujících skutečností. Sluchové buňky reagují již na dráždivou energii rádiově 10 milionkrát menší než při doteku. Sluch je tedy nesrovnatelně citlivější než hmat. Je silněji svázán s pocity nežli vidění neurofyziologicky proto, poněvadž zde existují přímá spojení mezi uchem a centrem citění v mozku tzv. lymickým systémem. Na tomto rozvaděči mezi tělem a duší, mezi vědomím a nevědomím, se rozhoduje o účinku melodie a rytmu hudby.

Extatické stylové prvky

V rockové hudbě se však vedle hlasitosti uplatňují ještě další stylové prvky v nadmíře stupňujícího se napěti a vzrušení:

- monotónnost a časté opakování
- tvrdý průrazný beat, stále přitomná pravidelná úderová pulzace produkovaná bicími nástroji, resp. rytmickou skupinou
- synkopy, rytmický útvar vzniklý přísunem přízvuku z těžké doby na lehkou
- off beat, posunutí metrorytmického akcentu vůči taktu)
- ostinati melodická figura, jež je jedním nástrojem nezměněně a trvale opakována
- harmonie chudá na obměnu
- glissando, rychlé sklouznutí plynule k vyšším či nižším tónům
- smeara, krátké glissando stopující tóny v melodii
- nečisté noty, tóny s nečistou intonací, prvky přejaté ze zpěvního projevu černochů - snížená kvinta
- scat, vokální přednes bezobsažných slabik
- extatické výkřiky, též prvek přejatý od černochů
- elektrofonicky zkreslené zvuky např. zpětnou vazbou

Tyto stylové prvky jsou schopny vahnat posluchače do extáze. V kul-

tu africké hudby je tento styl nutný k stimulaci agrese (válečné tance), nebo sexuální vzrušení (kulturní plodnosti a skupinový sex) a uctívání model.

Monotónnost a pasivita ducha

Poněvadž rocková hudba spočívá většinou na průrazném, tvrdém beatu a na opakování, lze jí označit za hudbu monotónní. Jí se dá tedy vypnout vědomí. Tato schopnost se cvičí častým posloucháním. Časem je pak již třeba méně a méně k dosažení této pasivity. V tomto spočívá nebezpečí, které je často přehlíženo. V okultismu je často pasivita ducha jedním z nejdůležitějších prostředků, aby mohlo dojít ke spojení s démonickým světem (srovnání s jogou, transcendentální meditací, autogenní tréning, používání drog, atd.).

Po přednášce o rockové hudbě mi jeden student potvrdil, že mu poslech rockové hudby ve stavu opojení zesíloval účinek působení drog (užíval LSD). Naopak, poslech klasické hudby účinek drog tlumil. Je to pochopitelné, protože klasická hudba svou strukturální mnohotvárností ducha obnovuje, aktivuje. Rocková hudba vede k vypnutí.

Pokyny z mozku

Jak můžeme vysvětlit, že pasivita ducha umožňuje silnou vnímavost démonických vlivů? Mozkový chirurg Wilder Penfield na základě mnoha operací, které prováděl s pacienty v bdělém stavu, mohl objasnit, že se musí zřetelně odlišovat mezi hmotou mozku a duchem člověka. Pomocí elektrod dráždil různé mozkové části svých pacientů. To prováděl za účelem předběžného ujasnění pro operační řezy. Na základě jejich reakcí mohl učinit velmi zajímavé pozorování. Tyto poznatky je možno přečíst v jeho knize "The Mystery of the Mind" (Tajemství mysli). Člověk vlastní nezávislého ducha jež s pomocí mozkové hmoty myslí zrovna tak jako myslí programátor s pomocí po-

čítáče. Když se duch člověka stane pasivní, pak se může mozkového počítáče zmocnit jiný duch. Neurofyziolog, nositel Nobelovy ceny Sir John Eccles se dokonce domnívá na základě četných výzkumů a vyšetřování, že se tato cizí napojení uskutečňují přes nervové sypse, spojení mezi jednotlivými nervovými buňkami.

Poselství rockové hudby

Víme tedy jak na člověka působí rocková hudba nezávisle na zprávě, která je skrze ni předávána. Nyní se podívejme na smysl poselství, které bylo za posledních cca 30 let rozšířeno.

Volná sexualita

Zpěvačka Grace Slicková řekla: "Je zcela lhostejně co texty říkají. Všechny naše písni známenají totéž - budte volní v lásce, volní v sexu. Když si dá někdo námahu a přeloží většinu anglických textů, zjistí že tento výrok souhlasí.

Když kolem r. 1955 vznikla rocková hudba splýnutím Rhythm and Blues s Country and Western, razilo se jméno Rock and Roll výraz jenž ve slangu černošských ghet je synonymem pro kurvení (cizoložství, smilstvo), slova rozpad jednoho vztahu a "vyválení se" s někým jiným. Poznalo se, že tato hudba sexuálně stimuluje.

Hudební vědec Tibor Kneif napsal "těžký rock svými otřesy oslovuje celé tělo, především krajinu bříšní a to vysvětluje vychvalovanou sexuální stimulaci, která z něho vychází."

Rockový hudebník John Dates řekl: "Rokenrol je 99% sexu."

Ivan Dury měl názor:

"Všecko co moje tělo potřebuje je sex, drogy a rokenrol ..."

Frank Zappa ve svých písničkách nezná téměř žádné jiné téma. Napadl všechna sexuální tabu, od sexu s nezletilými (pedofilií) až po sex se zvířaty (sodmií). Také na obalech gramodesek je toto poselství šířeno. K tomu přispívá samotný životní styl zpěváků, který působí na posluchače

a udávají směr k napodobování.

Zneužití drog

Eric Clapton se vyjádřil: "Rockový hudebník bez drog je položní člověk." Rolling Stones zpíval v "Sticky fingers" (Lepkavé prsty, označení zloděje) - "Prosím sestro morfium, proměň mé můry ve sny. Sladká sestřenka Kokain, vlož svou chladivou ruku na mé čelo." Rockovou hudbu je možno označit za jednoho z nejvlivnějších "dealerů" (ten kdo rozdává karty). Tato hudba se svou silou ženoucí do varu, probouzí v posluchačích touhu po ještě intenzivnějších zážitcích.

O současné situaci psycholog Jean Martin Buttner napsal v říjnu 1986:

"Dnešní celá hudební scéna je tvrdými drogami zcela rozeřána ..." Mnozí hudebníci museli svůj životní styl zaplatit předčasnou, tragicou smrtí (Brian Jones, Jimmy Hendrix, Janie Japlin, Keith Moon, Sid Vicious, Elvis Presley a mnoho jiných). A kolik dalších bezejmenných obětí?

Východní mystika a okultizmus

Na jaře 1958 Beatles poznali Maharishi Mahach Yogi a byli jím vpraveni do "transcendentální meditace." Nato John Lennon prohlásil: "Budeme dělat vše, co bude v našich silách, abychom transcendentální meditaci rozšířili." Tak tedy došlo k tomu, že Maharishi mohl přijít do Evropy a získat tak nebývalý vliv a obrovské řady stoupenců. Ve svém songu "My sweet Lord" (Můj sladký pane) uctíval George Harrison boha Hindu, Krišnu.

Hinduistické myšlenky je možno nalézt v textech písniček zpěváků: Carlos Santana, John McLoughlin, Yes, Earth Wind, Nina Hagen a jiní. Koncem 60tých let vznikl tzv. "Raga-rock," což je rocková hudba s prvky z hinduistické hudby. Všemi témito vlivy bylo myšlení západní mládeže zamízeno hinduistickými myšlenkami. V hitu "Sympathy for the Devil" (Soucit s ďáblem) Rolling

Stones vzývali ďábla. V r. 1962 řekl John Lennon: "Vím, že Beatles budou mít úspěch jako neměla žádná skupina. Vím to přesně, neboť jsem pro tento úspěch prodal duši ďáblovi." Skupina "Black Sabbath" se v r. 1969 zapřísahla v okultním křtu ďáblovi. Její gramodeskové obaly ukazují magické motivy jako je satanská mše a čarodějnici. Na LP "Reflection - Black Sabbath" je uvedeno: "A ty, ubohý blázne, který držíš tuto LP v rukou nyní věz, že jsi prodal svou duši, neboť bude rychle chycena pekelným rytmem a dábelskou mocí této hudby. Toto hudební tarantulní uštknutí tě roztančí bez konce, bez přestávky."

Vedoucí kytarista skupiny Led Zeppelin, Jimmy Page řekl: "rockový koncert je ve skutečnosti vlastně magický rituál. Komponista "Meat Loafu" (Sekaná) Jimm Steinman řekl: vždycky jsem byl přitahován, tím vím, že rock je pro to ideální médium ... Přicházím-li na jeviště, stávám se posedlým." Skupina AC/DC (ej si dí cí) učinila v r. 1979 velký průlom s LP "Highway to Hell" (Dálnice do pekla). Tisíce fanoušků spolu křičelo na koncertech: "Jsem na cestě do pekla ... nezdružujte mne, hej, hej, ... já jdu cestou dolů až na konec ... na cestě do pekla." Bylo by možné jmenovat ještě další vysoce okultní, satanizmem ražené skupiny jako např. Motley Grue, Demon, Mass, Withfynde, Venom, Kiss, Mercyful Fate, Uriah Heep, Nazareth a jiné.

Egoizmus, rebelie a násili

Janie Japlinová vyjádřila sobeckou "Ven-mentalitu," která nerozlučně patří k rockové kultuře v jejím písňovém hitu "Get it while you can"- Ber dokud můžeš. Žila důsledně podle své zásady: "Zij naplno, miluj prudce, umří mlád." Nina Hagenová zpívala: "Nemám žádnou chuť plnit svoje povinnosti. Pro tebe ne, pro mne ne, nemám žádné povinnosti." Hnutí "punk" se všemi formami projevu je výmluvným výrazem

všech těchto ničivých životu nepríznivých myšlenek. Je zoufalým, beznadějným výkřikem bolesti mládeže v umírajícím věku!

Důsledky rockové hudby

Pěstování rockové hudby nezůstává bez následků pro mládež, pro posluchače. Účinky jsou závislé na intenzitě. Následky jsou: agrese, zuřivost, zlost, deprese, nucené jednání, stavy tranzu různé hloubky, sklon k sebevraždě, nepřirozená sexuálnita, nedostatek vůle, neschopnost rozhodování, surovost, mimovolné cukání a třesoucí se pohyby svalů, náruživost (nemůže žít bez stálého poslechu hudby).

Cesta z dilematu

Kdo se důsledně zamýšlí nad účinky rockové hudby, musí dojít k závěru, že byly zavedeny do slepé uličky miliony mladých lidí. Rocková kultura je důsledkem moderního myšlení. Již dříve jsem poukázal na biblickou zásadu, "jak člověk myslí, takovým je." Evoluční Darwinovou teorií došlo moderní myšlení zdánlivě vědecký základ. Bylo již mnohokrát poukázáno na to, že tato teorie byla mnohými předními přírodonovými vyvrácena. Argumenty a důkazy přicházejí z různých oborů: chemie, fyzika, matematika, paleontologie, geologie, astronomie, genetika, embryologie, teorie poznání, teorie informací, atd. Tyto vědecké práce ukazují s důrazem na to, že přece jen musí existovat nějaký stvořitel. Ozrejmuji, že evoluční teorie, byť v jakémkoliv formě, není schopna tyto skutečnosti vysvětlit. V protikladu, zpráva o stvoření není ani překonaná ani zastarálá, naopak, dává nejlepší podklad pro objasnění skutečnosti, která nás obklopuje. Přirozeně, teď vyvstane otázka, kdo tedy je tento Stvořitel? Může ho člověk poznat? Rád bych se pokusil objasnit, že tento Stvořitel se zjevil skrze bibli. Ve Starém zákoně byl ohlášen příchod "trpícího Mesiáše," Vykupitele a to více než 300 nejvýš

přesnými a diferencovanými proroctvimi. Tato prorocká zaslíbení byla prokazatelně napsána v předkristovské době. V historickém Ježíši z Nazaretu se všechna proroctví vyplnila doslově. Jedná se o přesná proroctví, o době jeho příchodu, místa narození, ukřížování, jeho zavření Židy, následující zkáza Jeruzaléma, rozptýlení Židů po celém světě, atd. Kdo se blíže zajímá o tyto důkazy, mohu ho odkázat na svou knihu "Naplněná proroctví - Meisáská proroctví, jejich naplnění a historická pravost." Zádné náboženství nebo světový názor, žádná pověra, žádná ideologie se nemůže vykázat tak detailními proroctvimi, která se rozprostírají přes staletí a tisíciletí a která se bezchybně naplnila.

Bible stojí sama nad každé srovnání. Tato skutková podstata hovoří pro to, že Bůh Bible je tím jedině pravým Bohem a jinak žádný.

A život věčný je v tom, když poznají tebe, JEDINÉHO PRAVÉHO BOHA, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista. (J 17:3)

Naplněná proroctví jsou mocným potvrzením, že bible je Božím slovem. Jsou Boží pečeti na bibli. Proroctví vysvětlují, že Ježíš Nazaretský je Vykupitel poslaný od Boha. Bible také jasně ukazuje, že kdo se svěřuje se svou osobní vinou Pánu Ježíši Kristu, tomu věčnému Božímu Synu, jež se stal člověkem, obdrží Boží odpustění a věčný život.

Jestliže doznáme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti. (1 J 1:9)

Kdo věří v Syna, má život věčný. Kdo Syna odmítá, neuzří život, ale hněv Boží na něm zůstává.

(J 3:36)

Je však nutné, aby člověk všechno odkryl a vyznal před Pánem Ježíšem v modlitbě bez jakéhokoliv ohledu jako hřich před Pánem. Jemu můžeme děkovat, že On nesl náš trest na kříži na Golgotě.

Jenže on byl prokán pro naši ne-

věrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro nás pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. Všichni jsme boudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech.

(Iz 53:5-6)

Co je tedy hřich? Bible podává vysvětlení:

Skutky lidské svévolje jsou zřejmě: necudnost, nečistota, bezuzdnost, modlářství, čarodějnictví, rozbroje, hádky, žárlivost, vášeň, podlost, rozpory, rozkoly, závist, opilství, nestřídmost a podle věci. Řekl jsem už dříve a říkám znovu, že ti, kteří takové věci dělají, neboudu mít podíl na království Božím. (Ga 5:19-21)

Řeckému výrazu "pornoia" odpovídá dle kralických "cizoložství" nebo "smilství" (ekumenicky necudnost). Označuje to každý pohlavní styk předmanželský a minomanželský. Bůh dal sexualitu jako dar do manželství. Každé zneužití Bůh odsuzuje jako hřich. Pro slovo čarování stojí v původním textu "farmakeia" (srovnej převzaté farmacie). Mělo význam zneužití drog a všeobecněji praktikování okultismu a pověr. Je však podivuhodné, že Bůh nabízí nádherné východisko pro mládež umírajícího věku! Dává jim skutečný smysl života v obecenství s Pánem Ježíšem. Dává skutečné osvobození z vin a svázanosti hřichu. Neodkládejte své rozhodnutí pro Pána Ježíše! Volejte o pomoc ještě dnes! On na všechny čeká!

Zivý Bůh tedy nabízí každému člověku věčný život ve svém společenství. Kdo nabídku nevyužije, může počítat s věčným soudem. Boží volání k obrácení je příkaz:

Bůh však prominul lidem dobu, kdy to ještě nemohli pochopit, a nyní zvěstuje všem, ať jsou kdekoliv, aby této neznalosti litovali a obrátili se k němu. Neboť ustavnil den, v němž bude spravedlivě soudit celý svět skrze muže, kterého k tomu určil. Všem lidem o tom

poskytl důkaz, když jej vzkřísil z mrtvých. (Sk 17:30-31)

Bůh nechce, aby šel člověk do zahynutí, ale:

Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přímluvy, díkůvzdání za všechny lidi, za vládce, za všechny, kteří mají v rukou moc, aby ohrom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti. To je dobré a vitané u našeho Spasitele Boha, který chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu. (1 T 1-4)

Je to tedy rozhodnutí, které závisí na každém jednotlivci. Nikdo nemůže říci, že se ho výše uvedené hřichy netýkají. Bůh věčnosti ukaže, že stačí různice, hněv a pod. k těm nepravostem, aby jednou šel člověk s neodpuštěným a nevyznanými hřichy do zahynutí.

Je velmi důležité - rozhodnutí pro Pána neodkládat.

Proto, jak říká Duch svatý: Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezavrzujte svá srdce ...
(Žd 3:7)

Nabídka pro každého je dnes, teď v dané chvíli, zítra může být pozdě. Neboť po smrti není možné obrácení.

A jako každý člověk jen jednou umírá, a potom bude soud
(Žd 9:27)

Bůh vždycky nevolá. Nikdo nemá příslib, že ho Bůh bude volat více než tříkrát.

To vše učiní Bůh pro muže dvakrát i tříkrát, aby odvrátil jeho duši od jámy a přivedl ke světu, do světa živých. (Jb 33:29-30)

Důležité je neztratit a nepromarnit Boží nabídku.

Poznámky ke křesťanské rockové hudbě

Pro mnohé čtenáře vyvstane otázka, zda tzv. "křesťanská rocková hudba" nepředstavuje zastupitelskou alternativu a k tomu dobrou pomůcku pro evangelizaci - dovést tam, kde je On.

Ukázal jsem, že rocková hudba zcela nezávisle od jejího textu nemůže být pro svůj zvláštní stylový pro-

středek hodnotově nestranná. Svým charakterem má extatický a erotický stimulující účinek. Vede k pasivitě ducha a tím k démonickému zatížení. Bible volá na četných místech ke strízlivosti a bdělosti.

Budte strízliví! Budte bdělí!
Váš protivník, dábel, obchází jako lev řvoucí a hledá, koho by pochltil. (1 P 5:8)

Nespěme tedy jako ostatní, nýbrž bděme a budeme strízliví. Ti kdo spí, spí v noci, a kdo se opijejí, opijejí se v noci. My však, kteří patříme dni, budeme strízliví, oblecme si víru a lásku jako pancíř a naději na spásu jako přílbu. (1 Te 5:6-8)

Co vám říkám, říkám všem: Bděte! (Mk 13:37)

Křesťanská rocková hudba je falešnou metodou. Člověk se jí přizpůsobuje světu

A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohumilé a dokonalé. (R 12:2)

Kdo se stane takovou rockovou evangelizací křesťanem, může získat pocit, že křesťanský život je právě tak rockový (podle poslední módy) a vrtošivý jako hudba sama. K tomu se stane obtížným se rozejít se svým starým životem radikálně (tj. se vším všudy).

K šíření "evangelia pokoje" se může hodit jedině hudba pokoje. Důležitá kriteria pro křesťanský život jsou dána a musí být použita i na hudbu:

Konečně bratří, přemýšlejte o tom všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklizí pochvalu. Čemu jste se u mne naučili, co jste přijali a uslyšeli i spatřili, to činěte. A Bůh pokoje bude s vámi. (F 4:8-9)

Roger Liebe, Zurich 1987
-Překlad a příspěvek, Údaje, fakta, pozadí - ČS

O BIBLI

02 BYL JEZÍS CHYBUJICÍ?

Mohli obyčejní lidé napsat neomylnou bibli? Skeptici často argumentují, že mylící se lidé, museli napsat mylnou bibli. O jiných knihách tak nemluví. Mylná bible potom vede k mylné víře.

Dejme kritikům v jednom za pravdu. Člověk je skutečně omylný a dělá neustále spoustu chyb. Nechci to moc rozebírat, především kvůli vlastnímu svědomí. Přesto, člověk je schopný vyprodukovať gramaticky bezchybné dílo. Člověk může napsat článek bez jediné gramatické chyby. Člověk může, chce-li a má-li dostatek zájmu a čestnosti, napsat určitou knihu bez chyby, obzvláště pojistí-li se systémem kontrolorů. Proto může někdy člověk, dá-li si záležet, vytvořit i bezchybné dílo. Člověk může bezchybně zaznamenat doslova kdo co řekl. Člověk může bezchybně zaznamenat i historické události. Co však historickou událost zdeformuje nemusí být její zápis, ale lidská osobní interpretace.

To, že člověk není schopný zaznamenat pravdu není pravda a tvrzení, že chybujucí člověk musí napsat vždy chybné dílo, je omyl. Nedávno jsem si koupil nový televizor. Samozřejmě, protože jsem zvyklý na jednoduché knoflíkové ovládání, dnešní dálkové a automatické přepínání a ladění mě vydává z rovnováhy. Moje žena se raději ani nenamáhá. A protože jsem líný a říkám si, že nemám čas na čtení návodu, vkládám do ovládacího systému vlastní interpretaci a televizor někdy neposlouchá. Kdybych si přečetl návod, který je bezchybný, přestal bych dělat chyby i já. Protože mě televizní funkce nezajímá, nestojí mi za námahu studovat návod. Moje interpretace ovládání, ač nevyčerpává možnosti televizoru mi úplně postačuje.

Podobně lidé, ačkoliv často chybuji, nemusí chybovat v určitých případech a obzvláště ne za jistých okolností. Lidé napsali během 15 století 66 vzájemně si neodporují-

cích, bezchybných biblických knih. Kdyby pisatelé vložili do díla svoji moudrost, dopadli by jako já - televizní ovladatel. Bůh, Duch Svatý dosáhl dokonalé harmonie mezi všemi biblickými knihami. Bůh mohl k tomuto plánu použít člověka, protože věděl, že chybuječní člověk může být bezchybným tlumočníkem Božích myšlenek. Faktem zůstává, že Bůh použil obyčejné lidi, jako jste vy nebo já, aby zaznamenal a roznášel své bezchybné dílo po celé generace.

Lhát a pochybovat je lidské, ale nelhat a vystříhat se chyb není nic nelidského. Kdyby pravda byla nad lidské sily, jak bychom obhájili historičnost ztělesněného Boha, Ježíše Krista? Ztělesněný Bůh byl totiž opravdovým člověkem. Proto, podle tvrzení kritiků, musel také lidsky chybovat. Jeho učení by muselo být chybné, nechal by nás v temnotě, bez Božího ztělesnění, ukřižování a zmrtvýchvstání. Věčný život a spasení by ztratilo všechnen smysl. Protože však

| veškeré písmo pochází z Božího Ducha ... (2 Tm 3:16),

potom veškeré písmo nemůže být lež, ale jen pravda. A Jan пиše:

| Tvoje slovo je pravda ... (J 17:17)

Vskutku, Bůh použil chybuječní lidi k záznamu svého stoprocentně pravdivého slova. Jeho slovo nás obmylo pravdou, vysvobodilo nás, abychom se skrze Boží slovo znova narodili. Bůh, když chtěl, mohl použít i člověka, který není schopen ničeho jiného než chyb a lží, protože Bůh říká ústy Jeremiáše:

Hle, já jsem Hospodin Bůh veškerého tvorstva. Je pro mne něco nemožného?

A tak přicházíme k otázce, zda-li Ježíš, který byl skutečným člověkem, nebyl také chybuječní, jako všichni ostatní lidé. Jestliže byl skutečným člověkem, potom je jeho učení podmíněno historickou dobou ve které žil. Skeptici často poukazují, že Ježíš byl jenom člověk, protože nevěděl mnoho věcí. Když se ho apoštolové ptali, kdy přijde podruhé,

odpověděl, že o době druhého přichodu neví žádný člověk, ani andělé, ani Syn, ale jen sám Otec. Ježíš se také zeptal:

| Kdo se dotkl mého šatu?

Jakoby nevěděl, jakoby byl normální smrtelník. Také se ptal

| Jaké je tvé jméno?

Zase, jakoby nevěděl. Na jiném místě se tázal:

| Kolik chlebů máte?

Skeptici říkají, vidíte, Ježíš nevěděl také základních věcí, jejichž znalost by pro něj měla být hračkou. Proč bychom měli věřit jeho výrokům, když sám nevěděl kdy přijde podruhé?

Uvědomme si, že Ježíš Kristus měl dvě povahy, dvě přirozenosti, dvě podstaty. Ježíšovu podstatu člověka a Kristovu podstatu Boha. Jako člověk, jako Ježíš nebo syn člověka, se tázal lidsky. Jako Kristus, jako Bůh, věděl vše a na nic se nemusel ptát. Proto ho všichni apoštolové nazývali Ježíš Kristus, protože ho nejdříve znali jako člověka - Ježíše a později uvěřili, že je pomazáný Bůh - Kristus. Jenom Pavel jej většinou oslovoval obráceně: Kristus Ježíš. Snad proto, že jej nejprve spatřil jako Krista - Boha a potom mu Bůh vyjevil svoji lidskou formu:

Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ ...

Ježíš nebyl člověk, který se pracoval k pozici Kristova Božství. Přesně naopak. Bůh Kristus sestoupil dolů k Ježíšovu lidství. Následující verš potvrzuje to co těžko chápeme:

Způsobem bytí byl ROVEN BOHU, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmaril, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt a to smrt na kríži. (F 2:6-8) Jako člověk se v plné poslušnosti a absolutní důvěře podrobil Bohu - Otci. V Ježíšově chování není ani náznak, že by jeho teologické, historické nebo jiné prohlášení bylo mylné. Ježíš říkal vždy pravdu.

Když řekl, že neví, tak nevěděl. Proto mu můžeme důvěřovat o to víc. Ježíš nic nepředstíral.

Ježíš se několikrát tázal, ne proto, že sám neznal odpověď, ale aby vyprovokoval odpověď ostatních. Také jsem se ptal svých synů: "Co jste to provedli?" a dobré jsem věděl co se stalo, jen jsem chtěl slyšet jejich odpověď. V lidské formě měl Ježíš nadprirozenou znalost, která přesahovala normu běžných lidí. Když mluvil se Samaránkou, věděl, že měla pět mužů a ten s kterým právě žila nebyl její muž. Ježíš věděl, kdo jej zradí. Ježíš věděl, že Lazar zemřel dřív než mu to lidé oznámili. Ježíš věděl o svém ukřižování a vzkříšení dřív než se tak stalo! Ježíš věděl, kde se zdržují ryby.

Ať byla jeho lidská znalost omezena jakkoliv, přesto přesahovala znalosti kterékoliv historické i současné osobnosti. Jeho lidská znalost byla přiměřená jeho poslání a vyučování evangelia. Ježíšova svrchovanost je absolutní.

Kdo mě odmítá a nepřijímá moje slova, má, kdo by je soudil: Slovo, které jsem mluvil, to jej bude soudit v poslední den.

(J 12:48)

Ježíš, člověk, kázal tak, jak mu přikázal Bůh Otec. Jsou Jeho slova inspirována? Jistě! Kdyby tato slova pronesl jen člověk, každý by jej označil za nebezpečného blázna. Ježíš Kristus lyl opravdovým člověkem, jakoby nebyl Bohem a byl úplně Bohem, jakoby nebyl člověkem. Jsem rád, že tomu nerozumíte víc než já ani vy. Kdybychom pochopili snížení Boha, byli bychom bohy.

-pst-

PÁN BOH SCHOVAL NEJKRÁS- NEJŠÍ ZEMI DALEKO OD LIDI

Dokončení:

Jeli jsme dál na sever podle západního pobřeží jižního ostrova. V Hoast se příroda změnila přímo neuveditelně. Stromy odrbané, husté chroští, mechy, lišeňníky a hnizda

všelijakých parazitů připomínaly strašidelný les z pohádky. Příroda se měnila, silnice kroutila a skončili jsme u další senzace. Foxův ledovec a o pár km dál je ledovec Franze Josefa. Konečně se na nás směje celý svět a hlavně sluničko. Ubytovali jsme se kousek od ledovce a v noci koncertovaly žáby. Ze jím nebyla zima.

K ledovci jsme pochodovali s nadšením. Ve vzduchu bzučely letadélka. Vzduch, barvy, vodopády, modrá obloha, bílé vrcholky, opět podívaná a pastva pro oči. Všude je neuvěřitelně ticho. Trochu mě zajímala zvěř, operenci a ostatní okřídlená havěť. Papoušci vypadají spíš jako sovy, mají tmavou barvu a co je na autech gumového, to oklovou. Kromě papoušků jsme viděli horské vrabce, racky a straky. Černo-bílé straky jsou prý dvojího druhu. Černo-bílé a bílo-černé. To si nedělám legraci, to nám vážně vysvětlili. Mouchy, bombardérky nikoho neobtěžují, jenom udivují svojí velikostí. Zato malinké mušky dovedou mučit, jsou tím vyhlášené a u Milford Sounds jsme měli tu čest. Brouků, stejně jako ptáků je jen několik druhů. Něco co vypadá jako chroust, mandelinka a pak trnitá kudlanka slušných rozměrů. Několik druhů cikád s průsvitnými křídly, asi tři druhy můr a tři druhy motýlů. Nejmotýlovatěji vypadá Babočka Admirál. Vosí pavouk, chudák dostane žihadlo, zblbne a vosa do něj naklade vajíčka. Zazdí pavouka a larvičky mají čerstvé papáni. Jinak žádní hadi, žádná dravá zvěř. Novozélandané si svoji krásnou přírodu hlídají stejně jako Australané. Při každém přistání vystríkají letadlo i turisty.

Počasí nám opět přálo a zlatý hřeb programu byla zastávka u lívancových kamenů. Nezapomenutelná podívaná a kopec zmrzliny posázený čerstvými malinami udělaly zase své. K vedejšímu stolu si přisedli naši známí z Jakarty. Jeli stejnou trasu, jen opačným směrem než my a vyměnili jsme si zážitky.

Poslední noc na jižním ostrově jsme ztrávili v Murchisonu. Trochu nám to připomínalo naše začátky v severním Idahu, ale ještě asi tak deset let před naším příchodem, ne víc než ranná léta padesátá. Motýlek jako škatulka, dva pokoje vlevo, dva v pravo a uprostřed společná kuchyně. Kovové židle, umakartový stůl, takové vybavení se už sbírá. Radia lampovky jsou stále a běžně v provozu. Zádné elektronické arkády, naší kluci by se nudili. Čas i doba tady tikají jinou rychlosť. Jediný škraloup současnosti jsou video kazety typu Babetta-Bazooka Boobs (poprsí), která odrovná i ledovce.

Nelson je poslední městečko před přívozem na severní ostrov. Brouzdali jsme po antikových obchůdkách. Plno hezkých věcí, ale s tím se nedá cestovat. V Nelsonu jsme se courali a do Pinkstonu jsme museli spěchat. proti nám jelo najednou spousta aut a tak jsme si řekli, přijel přívoz. Stihli jsme ho. Byli jsme poslední auto, které najelo, odtroubili a jelo se. Cesta trvala tři a půl hodiny. Sluníčko i vítr dělaly své. Byli jsme vyvětrání i připálení. Vylodili jsme se ve Wellingtonu, hlavním městě Nového Zélandu.

Jako obvykle, vyrazili jsme opačným směrem a když jsme se domotali po klikatých serpentinách a malebných uličkách do středu města, zadrželi jsme u McDonalda. Konečně pořádné jídlo. Posilnění jsme po-kračovali a tady na nás dýchla skutečnost nového světa. Marihuána závála a kultura záchoda, nápisy řekly také své. Ale byl víkend, vše mrtvé a zavřené, tak jsme jenom profrčeli. Dojeli jsme do Palmeru, což je třetí největší město severního ostrova. Pokojík jsme měli jedna báseň a personál motelu byl milý a přívítivý.

Severní ostrov je menší. Rotorua je proslulá svými smradlavými a termálními prameny. Většina motelových jednotek má privátní bazénky na máčení se a vyzouvání. Ale zdá se, že z toho má člověk neklidné spaní a

tak jsme toho poprvním pokusu nechali. Udělali jsme si víc času na turistické atrakce. Maurské centrum polynézských domorodců má kromě folklóru také bublající bahna, soptici gejziry, jezírka plné vrelé vody. Společné lázně, máecí vany bez rozdílu. Mauri prý neznají stud. V řece pod mostem byl povyk a dole se potápěli kluci. Nejdříve jsem si říkala co to má chudák za papuli, tak zdeformovanou, ale to mají klučiska plné tváře minci, které jim turisté házejí a oni je loví. Zdejší padesátník je pořádné kolo.

Mauri jsou válečníci, pořádní pořízci. Jejich tance, hry a tradice neoplývají jenností. Mužskej jako bizon, řvou jako turi dělají grima-sy. Vyplazují jazyky, aby prý postrašili nepřitele. Ženské jsou také hmotných proporcí, žádné křehotinky a svými plnými hlasy podporí mužský ryk.

V Aucklandu je veliké a zajímavé muzeum maurské kultury. Dřevorezby, nástroje, kocábky, dokonce brnění upletené z vláken jako na provazy, místo helem rybí ostnatice a meč je dřevěná plácačka se žraločími zuby. Zuby a zoubky všech možných zvířat jsou navlečené na šňůrách jako náhrdelníky. Nejlepší byly naušnice, trofej to zubařská. Na každé viselo aspoň dvacet lidských stoliček i s kořeny.

Zatím nejkrásnější orchideje kvetou na Novém Zélandě. Havaj, Indonésie, Singapur, Thajsko všude jsou okouzlující, ale tak krásné a elegantně vystavené jsem je ještě neviděla nikde jinde. Příroda je všude čistá, nezničená, neopotřebovaná a vše je zelenější, větší, barevnější. Poslední trumf Rotoruře dodali Rakušáci. Konečně jsme si pochutnali a hned třikrát za sebou. Rakousko-madarská restaurace jedna radost.

Nakonec nám zbýval Auckland a to právě na Silvestra. V r. 1984 jsme se setkali s krajanským, Olympijským novozélandským volejbalovým presidentem pro celou tichomořskou sekci a tak jsme si řekli, za pokus to

stojí. V telefonním seznamu jsme jeho jméno nenašli, ale to proto, protože jsme hledali BA místo BE. Zapojili jsme detektivní schopnosti a přes turistické informace a sportovní kluby jsme sehnali telefon presidenta Olympijského výboru, jediného "neangličana," navíc čecha. Nebyl doma a paní nevěděla kdy se vrátí. Nechali jsme zprávu kdo jsme a kde jsme a ať zavolá, pokud nás stihne. Ráno v 6:45 budíček a sportovec nás vytáhl z postele. Přihnal se jako velká voda. Chlap jak hora, srdce široký, palice přemýšlivá a pusa k nezastavení. Litovala jsem, že nemám magnetofon. To bylo nápadů, názorů, vzpomínek a připomínek. Člověk originál a duplikát se nena jede. I přes věk, má elánu za dvacet a říká: »Já nevím co dělat dřív, to je to neštěstí.«

Silvestra jsme ztrávili společně a vyprávěl ohromný sportovec, odchovaný Spartou. Utekl coby olympionik r. 1948 v Londýně a sportu ani míčků se do dnešního dne nevzdal. Sparta ho vycvičila k nezíštnosti a cití morální povinnost vrátit nadšení a obětavost mladým. Má originální metody, trénuje a produkuje sportovce ve velkém. Talent jak motivovat a nadchnout hráče přivedl v r.84 družstvo na Olympiádu do Los Angeles.

Bavil nás, hostil nás, prohnal nás, žádné okolky: "běž do zahrady, přines ředkvičky, neplet se mi tu," prostě jako doma. Když vytáhl mosazný kafemlejnek, zaradovala jsem se, že bych si zamlela. Rozesmál se a řekl, "tak to zkus." Nehrula jsem s ním ani centimetr. On ho vzal a roztočil bez nejmenší námahy. Dokud byl závodním sportovcem, trénoval cvik levé i pravé ruky tak, že se holil břitvou levačkou, ačkoliv je pravák.

O sobě prohlásil: "Já jsem katalyzátor," jinými slovy co na srdci, to na jazyku, ale všechno mu to projde. I to, že světové oficiály volejbalových výborů vozí z letiště na korbě svého stoletého nákladáku. Kabina je pro dámy, korba pro pány.

Když jsme se domudrovali k rasovém složení obyvatelstva Nového Zélandu, po našich neslavných kulinářských zážitcích, poučil nás. "Frantík" má strašně rád. Ti jsou na světě proto, aby štvali Angličany. Anglických makovic je všude plno. Bleďá, nečistá plet, zrzavé nebo špinavě blond vlasy, velkozubí a křivozubí. Mimo potomky Angličanů, jsou tu domorodí Maři. Dospěli jsme k názoru, že by Novému Zélandu prospěla immigrace. Potřebuji oživit krev jižními národami, středoevropany a vůbec by neškodilo přidat orientální drobnosti a krásy. Jistě by se vylepšila i kuchyně. Tam by mohli začít. Ach, ty naše české moudré hlawy. Ještě že nejsme velkonárod a nikdo nás nebene vážně.

Když už se dotýkám choulistivých genetických poznámek, musím ještě napsat, že novozélandské krávy mají krátké ocasy. Nevíš jestli je to jako např. v Indonésii, kde kočky mají ocasní zákrsek a často ještě zalomený. Pavel mi tvrdil, že mají ocas useknutý kvůli dojení a náš hostitel, ač původně veterinář se divil a bral to jako žert. Ze prý krávu bez ocasu neviděl a já jich viděla tolik!?

Poslední poznámka o zvláštnostech v zemi protinožců patří silniční dopravě. Značky jsou "důmyslné." Šedo-černý podklad splývá dokonale s barvou vozovky a tak jsme jich pár projeli, aniž jsme je viděli a vnitřili. Ještě štěstí, že ta troška řidičů na silnicích číhá na chodce, ovce a slepé řidiče a tak jsme nebyli převálcováni, ale jen odtroubeni. Stáda ovcí, ale i jednotlivé ovečky, matičky s potomstvem neoplývají ani čilostí ani bystrostí. Motají se bez rozumu a je lépe úplně zastavit. Pes je nejlepší pomocník, ten je že ne kupředu. Samy se jinak zastaví, nahrnou do chumlu a místo kupředu hopsají nahoru.

Vzpomínky na Nový Zéland jsou milé a hezké. Je to zemička, kde život není komplikovaný, uhončený, místo, kde by člověk rád odpočíval nebo se

i zašil, až se zbytek světa nadobro zblázní, ale to jen proto, protože Pán Bůh schoval Nový Zéland daleko od lidí.

-kas-

BIBLE A ZDRAVÍ TELÓ JE CHRÁM

Každý třetí člověk, který umírá na rakovinu, umírá na rakovinu plic. Příčina je známá a přesto většina přivádí na sebe tuto hrůzu vědomě a dobrovolně.

Kouření způsobuje předčasnou smrt plnou fyzického utrpení a ne nadarmo se říká cigaretám hřebíky do rakve. Kouření však otravuje život nejen kuřákům, ale i ostatním, kteří žijí s kuřáky ve stejné domácnosti a pracují na stejném pracovišti.

Rakovina hlasivek, hrtanu, hltanu, žaludeční vředy, rakovina močového měchýře jsou jen některé příklady kuřáckých následků. Oslabené plice trpí často chronickými problémy, kdy chřipka, zápal plic může přivodit smrtelnou situaci. Cévní potíže, srdeční choroby, tvrdnutí jater, mrtvice nevysvobodí kuřáka z otroctví nikotinu. Kouří mladí, starí, muži, ženy. Těhotné ženy otravují své nenarozené děti. Jedni kouří z prestiže, druzí si koupí cigaretu místo misky rýže.

Co říká bible o kouření? Nic. Kouření a tabák v době kdy byla bible psána ještě neotravoval lidský život. To však neznamená, že bible nevaruje a nechrání člověka za každých okolnosti.

Či snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás přebývá a jež máte od Boha? Nepatríte sami sobě. Bylo za vás zaplaceno výkupné. Proto svým tělem oslavujte Boha.

(1 Ko 6:19-20)

a pokračuji

Kdo ničí chrám Boží, toho zničí Bůh, neboť chrám Boží je svatý, a ten chrám jste vy. (3:17)

Verš 10:31 zakončí nejlépe:

Ať tedy jíte či pijete či cokoliv jiného děláte, všecko čiňte ke

slávě Boží.

Alkohol, kouření, drogy drží lidstvo v otroctví hříchu.

Lékaři, psychiatři, psychologové se shodují v názoru, že pozitivní lidské cítění a chápání je zodpovědné za celkové dobré zdraví jedince a je daleko účinnější než prášky na spaní a slabé nervy. Dobré lidské vztahy nejen potěší, ale i uzdravují. Pocit vděčnosti je přínosem pro lidské zdraví a naopak. Nenávist, strach, závist, rozmrzelost, pohoršení, nelibost, hněv, zášť způsobují nejenom duševní poruchy a vnitřní neklid ale i většinu ostatních chorob. Podle odhadu jsou emoce přímou příčinou chorob z více než 60 procent. Emocionální stres způsobuje vysoký krevní tlak, migrény, revmatismus, žaludeční vředy, cirkulační potíže a často je přímým důvodem zhoršení jakékoliv choroby i příčinou předčasného úmrtí.

K léčení nestačí zázračná pilulka. Zdraví nevrátí lékař, psycholog ani psychiatr, ale je potřeba znát a léčit příčinu - hříšné srdce člověka. Člověk, který čerpá sílu, moudrost a rady z Božího slova a lásky Ježíše Krista najde nejlepšího lékaře.

Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. Nemá radost ze špatnosti, ale vždy se raduje z pravdy. Ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá. A tak zůstává víra, naděje, láska – ale největší z té trojice je láska. (1 Ko 13:4-7, 13)

-kas-

NÁBOŽENSTVÍ A BIBLE 03 ISLÁM A BIBLE

Druhým nejbližším náboženstvím bibi po Židovství je Islám. Moslemové jsou přísní monoteisté, kteří jsou od modlárství více vzdáleni, než notná část křesťanů. Ostatní náboženství, kromě křesťanských kultů, mají s biblí málo spo-

lečného. Židé přijímají pouze zdeformovaný Starý zákon plus ostatní tradice a písemnosti. Mohamedův korán v podstatě obrýsoval oba zákony, které rovněž zdeformoval. Co mě utvrzuje v biblické víře je to, že je bible částečně přijímána kromě nás právě Židy a moslemi. Arabové, původci Islámu a Židé jsou polobratři z Hagar a Sáry, ale z jednoho otce, Abrahama. Územní spor mezi Izákem (Židy) a Izmaelem (Araby) trvá dodnes. Duchovní spor mezi židovstvím a islámem je dodnes živý. Počátek Arabů v lůmě Hagar, Hospodin prorokoval:

Hle, jsi těhotná, porodíš syna a dás mu jméno Izmael. Neboť Hospodin tě ve tvém pokročení vyslyšel. Bude to člověk nezkušený, jeho ruka bude proti všem a ruce všech budou proti němu. Bude stát proti všem svým bratřím. (Gn 16:11-12)

Bible má pravdu. Sedm set milionů moslemů žije ve 42 zemích Asie, Evropy a Afriky. Arabové stojí dodnes proti svým židovským bratrům a často proti nám všem.

Korán: Zabíjte je všude, kde je dostihnete, a vyženete je z míst, odkud oni vás vynahali, vždyť svádění od víry je horší než zabítí. Avšak nebojujte s nimi poblíže Mešity posvátné, dokud oni s vámi zde nezačnou bojovat. Jestliže však vás tam napadnou, zabte je - taková je odměna nevěřících! (Súra medinského období 187/191)

A bible:

| NEZABIJES. (2 M 20:13)

Korán: A bojujte proti nim, dokud nebude konec svádění od víry a dokud nebude všechno náboženství patřit Bohu. Jestliže však přestanou, pak skončete nepřátelství, ale ne proti nespravedlivým. (189/193)

V jakém protikladu stojí slovo bible:

Já však vám pravím: MILUJTE své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce; (Mt 5:43)

»Islám« znamená pokora. »Moslem« označuje toho, kdo se koří. Islám

je poměrně mladé náboženství, prorok Mohamed zemřel r. 632. Mohamed nenáviděl modlářství a nemravnost tehdejších Arabů. Islámská tradice zachovala mnoho zpráv o duševních stavech a zjeveních, kterými Mohamed procházel. Dříve se tyto stavy vyládaly jako patologické, jako choroba, která byla příčinou jeho náboženského stavu. Stavy, kterými Mohamed procházel jsou blízké stavům náboženské extáze mystiků, což není stav psychopatický. Mohamed se očítal v "transu," v němž vnímal nebo slyšel zřetelné hlasy doprovázené zvoněním. Během zjevení upadal do stavu podobnému bezvědomí, z něhož se zkrátka probral a pronášel verše. Mohamed se dovedl uvést sám do tohoto transu a činil rozdíl mezi vlastními výroky a tím co pokládal za zjevení. Svá vidění shromázdil v koránu, což znamená recitace. Islám stojí na šesti základních principech.

1. Je jen jeden Bůh a jeho jméno je Aláh.

2. Anděl Gabriel se zjevil Mohamedovi a nadiktoval mu korán. Veličitel zlých andělů je Šajtan, náš Satan.

3. Moslemové věří, že Aláh inspiroval 5 Mojžíšových knih, Žalmы, evangelium Ježiše, kterému říkají Indžíl a korán. Korán je trumf a proto přebíjí nesrovnanosti s předešlými knihami.

4. Korán uznává 28 proroků Aláha. Mezi jinými, Adama, Noa, Abrahama, Mojžíše, Davida, Jonáše a Ježiše. Největší prorok je však Mohamed.

5. V konečných dnech, budou mrtví vzkříšeni a budou souzeni Alahem podle svých skutků. Kdo vzdoruje Alahovi a Mohamedovi, bude poslán do pekla. Nebe je místo smyslných rozkoší.

6. Alah předurčil co se mu ráčilo a nikdo nemůže změnit jeho rozhodnutí. Odtud pramení pověstný moslemský fatalismus.

Podívejme se dále na pět pilířů Islámu. Kdo jim věří a dodržuje je, je Moslem.

1. Kdo řekne ve víře, není jiného Boha než Alaha a Mohamed je jeho prorok, je Moslem.

2. Moslem se musí modlit 5 x denně čelem k Mece.

3. Čtyřicetina příjmu musí být rozdána jako almužny sirotkům, vdovám, nemocným a chudým.

4. Ramadán je 9. měsíc moslemského roku. Od východu do západu slunce Moslem drží přísný půst. Po západu slunce začíná hostina a veselí. Během Ramadánu je zakázáno každé násilí.

5. Pouť do Mekky. Za chudé jdou bohatí, za nemocné zdraví, za ženy muži.

A to je vše. Vidíte ten propastný rozdíl mezi probiblickou vírou, kde si nemůžeme na nic vydělat a náboženstvím, které má pět bodů a jsme Aláhovi? Rozdíl mezi náboženským lidským úsilím a námi nezaslouženou Boží milostí je propastný.

Korán: *Kdyby byl Bůh chtěl, byl by vás věru učinil národem jediným, avšak neučinil tak proto, aby vás vyzkoušel tím, co vám dal. PŘEDSTIHUJTE SE VZAJEMNĚ v konání dobrých skutků! K Bohu se uskuteční návrat vás všech, a On vás poučí o tom, o čem jste byli v rozporu. (Súra medínského období, 53/48)*

Bible: MILOSTÍ tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se NIKDO NEMŮZE CHLUBIT. Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil. (Ef 2:8-10)

Korán: *Kdokoliv dá Bohu PŮJČKU výhodnou, tomu bude vrácena mnohonásobně; Bůh zavírá a otevírá dlaň svou a k Němu budete navrácení. (2. Kráva 246/245)*

Bible: *Kdo mu něco dal, aby mu to on musel vrátit? (R 11:35)*

Korán dělá z Boha dlužníka. Výsledná bilance bude věčná blaženost v ráji nebo věčná muka v pekle. Korán představuje nebe jako místo rajských slasti včetně vína a mladých dívek. Podobný popis ráje existuje

v mnišské literatuře. Koránský ráj popisuje i duchovní radosti z nichž největší je hledění na "tvář boží," mír, odpustění a neuslyší žádné prázdné tlachání a pomluvy.

Postavení žen je v koránu o stupeň niže než mužů, ale má s nimi být nakládáno laskavě a spravedlivě, povoluje čtyři legální manželky a rozvod nebo zapuzení manželky je velice snadné. Muž je povinen dát ženě "odvěření." Korán však přikazuje přísné potrestání cizoložství. Oba provinili mají dostat sto ran bičem. Za zločin krádeže je zloděj trestán useknutím ruky. V Mohamedově době neexistovaly věznice. Majetková nerovnost je dána od Boha, který někomu uštědřuje více, někomu méně, proto je povinností majetných muslimů podporovat chudé, nemajetné a především vdovy a sirotky.

V Indonésii jsem měl mnoho příležitostí svědčit Moslemům. Nejvíce jsou překvapeni tím, že bible neučí modlárství, že obrazy a sochy svatých nemají s biblí nic společného.

Korán: *Vy, kteří věříte! Neberte si židy a křesťany jako přátele, neboť oni jsou si přáteli jedni druhým. Kdokoliv z vás se s nimi přátelí, ten stane se jedním z nich a Bůh věru nepovede lid nespravedlivý. (56/51)*

Moslemové vidí křesťany jako vrcholné modláře, kteří zbožňují svaté sošky, barevné obrázky, křížky, což je v jejich náboženství přísně zakázáno. Jeden muslim mi řekl, že jestliže je bible proti vypodobnění Boha a andělů, že by si jí rád přečetl. Úplně mi vyrazil dech. Všichni, do jednoho, komu jsem svědčil, byli očividně překvapeni milostí a všichni mi přítakávali, že když za hřích platí Alah, tak se to zdá být víc logické, než když za hřích platí člověk. Jenže Alah je pro ně tak transcendentní, tak vzdálen ve výšinách, že si nemohou představit, že Alah, který vše stvořil, by se nechal úplně ponížit svým stvořením, totiž lidmi. Dovolte, abych citoval:
Korán: *Vskutku Mesijáš Ježíš, syn*

Mariin, je pouze poslem Božím a slovem jeho ... a věřte v Boha a posly jeho a neříkejte: "Trojice." Přestaňte a bude to tak pro vás lepší. Bůh vskutku je jediným Bohem on povznesen je nad tím, aby měl dítě ... (Sura 4:171)

Mluvíme o bibli, ale cituji korán, abych vám ukázal jak je bible jedinečná. Samozřejmě, Ježíš není Boží dítě, dětmi jsme my, Ježíš je Kristus, Bůh, jenž nebyl stvořen ani zplozen!

Korán: A věru jsou nevěřící ti, kdož říkají: "Mesiáš, syn Mariin je Bůh!" A pravil Mesiáš: "Dítka Izraele, uctívejte Boha, Pána mého i Pána vašeho! Kdo bude přidružovat k Bohu, tomu Bůh zakáže vstup do ráje a bude mu příbytkem oheň pekelný; a nespravedliví nebudou mít pomocníky." (5. prostřený stůl 76/73)

Postavme si proti předešlému verši biblický verš:

*| Kdo je lhář, ne-li ten kdo popírá,
že Ježíš je Kristus (Bůh).*

(1 J 2:22)

Bible neprímo nazývá korán lhářem. Jenže korán odhaluje sám sebe lhářem tím, že potvrzuje biblickou pravdu, kterou cituji zkráceně:

Korán: Marie, Bůh ti oznamuje zvěst radostnou o Slovu, je od něho přichází, jehož jméno je Mesiáš, Ježíš syn Mariin, a bude blahoslavěny na tomto i onom světě ...

Pravila: "Pane můj, jak bych mohla mít syna, když se mne smrtelník žádny dosud nedotkl?" Pravil: "Takto Bůh tvorí to, co chce, když o věci nějaké rozhodne, řekne tolíko staniž se a stane se." (Sura 3:45-47)

Korán přiznává, že Ježíš neměl smrtelného otce a Bůh řekl staniž se a Marie otěhotněla. Ve čtvrté Sure si však korán odporuje. Tvrdí, že je Bůh povznesen nad to, aby měl dítě! I korán potvrzuje pravdivost bible. Mohamed úplně přešel Ježíšovy výroky jako: Já a Otec jsme jedno. Nebo: Dříve než se Abraham narodil, já jsem.

Všimněme si přítomného času "já jsem." Moslemové dodnes tvrdí, že

křesťané změnili bibli. Korán popírá Ježíšovo ukřížování na němž spočívá naše spasení! Opět z koránu:

Korán: Věru jsme zabili Mesijáše Ježíše, syna Mariina, posla Božího! Však nikoliv, oni jej nezabili, ani neukřížovali, ale jen se jím tak zdálo ... nezabili ho určitě, napok Bůh jej k sobě pozdvihl, neboť Bůh je mocný, moudrý. (Sura 4:157)

Moslemové věří, že na kříži nezemřel Ježíš. Bůh by přece nemohl svého proroka zbičovat a zabít. Na kříži prý zemřel Jidáš. Jak humanistický a šťastný konec. Úplný happy end. Není snad toto vysvětlení bližší naši lidské povaze? Moslemové nemají Ježíše, na kterého by vložili své hříchy. Nezbývá jim nic jiného, než se sebespasit dodržováním pěti bodů. Slyšel jsem to z jejich úst tolíkrát.

Věř v jednoho Boha, modli se 5 x denně, dávej almužny, dodržuj půst, putuj do Mekky. V podstatě jsem býval v dětsví takový polomoslem. V jednoho Boha jsem věřil, modlil jsem se, byli jsme hodní na chudé, sem tam jsme se i postili, abychom viděli zlaté prasátko a místo do Mekky jsme putovali na Svatý kopeček a Hostýn. Dodnes slyším pana Březovského, který mi říkal: "Když budeš hodný, půjdeš do nebe, když ne, tak do pekla." Totéž slyším dnes a nejen od moslemů.

-pst-

KNIHA KNIH

V moderní vile, na půdě pod prachem, leží Kniha knih. Tam, kde je čisto, moderní všechno, tam kde je lidské srdce spokojeno, tam kde Bůh nebydlí, jen světa klam a hřich, tam, na půdě pod prachem - je Kniha knih.

Radio hraje, rodina zpívá, čaj, káva na stole, zákusky, doutník. Celé srdce se marnosti chvěje, jak je vše dobré pro člověka. Tam, kde je radost, veselí, klamný smích a na půdě pod prachem - čeká Kniha knih. Návštěvy denně, vždy nové a nové.

Vše je ve vile, čeho je k pohodlí třeba, nemoc žádná, bida žádná - Boha tam není třeba. Teploučko ve vile, venku padá sníh - a na půdě pod prachem - je Kniha knih.

A minou léta. V duši hřich, soud - kdo by dbal? A minula léta zas. Bůh, Pán, čas spočítal a na dvere tiše zaklepal. Opět minula léta. Jaká však změna? Ve vile smutek, dcera je nemocná, k smrti se blíží. Lillie, květ je zlomený. Tu zvolá matka: "Bože, pomoz mi!" Jak se po letech to "Bože" divně nese, náramně cize. Bůh se neusměje tam, kde dlouho čekal, kde ho neslyšeli, slov jeho na půdě pod prachem nechali. Tatínek filozof, ta moudrá hlavička, "není Boha," tak tvrdil. Ale teď najednou volá: "Bože pomoz, zachraň nám dítě." Nevěřil, ale v nouzi se k němu obrátil. Ve vile ticho, pokání? Hřich? A na půdě pod prachem je Kniha knih.

Devatenáct let, smrt bere v náručí dcerku. Celý život jí zjevuje, "Mamičko," pojednou volá a dech se jí zrychluje. "Mamičko, tak dálno babička zemřela, která mě co dítě ráda měla - a teď - jakoby zde u mě stála a já ji tady viděla a slova tato mě říkala": "Vnouče mé, všechn hřich smyje jen lék napsaný na půdě, pod prachem, v Knize knih."

Třesoucí ruce zvednou Knihu, prach z Knihou otrén. Na žluté listy šest očí hledí. Všichni jsou bledí, hledají záchrannu, lékaře léky, v Knize jež přežije věky a užasli.

Radost a pokoj v duši. Kniha knih teď v lesku na stole leží a každý večer tři páry uší poslouchá, co v knize tajemně vězí. Mladice zdráva, starí jsou šediví. Ve vile nejsou už hostiny, ale lidí teď plno tam bývá. Netančí, nehluční. Plesají, zpívají o Bohu, o Jeho milosti, o smrti Beránka za nás, o věčné radosti. V té naší vile je znova veselí - Jaký div? To jen svůj užitek přinesla BIBLE, "KNIHA KNIH."

-ČS- Zesnulá sestra -

EVOLUCE vs. KREACE

10 STARÍ HORNIN A ZEMĚ

Většina z nás nejsme vědci, přesto můžeme pochopit čím nás evoluci sté opíjejí, když předpokládají, že jsme nesoudné děti, které nejsou schopné vlastního uvažování. Objev radioaktivity v r. 1896 vydláždil geologům cestu k »měření« staré hornin a Země. Základem všech radioaktivních metod je rozpad určitých prvků v jiné prvky s nižším atomovým číslem, totiž nižším počtem protonů. Vědci používají k měření staré hornin rychlosť rozpadu radioaktivních prvků jako uranu, thoria, drasliku a dalších. Chtějí-li vědci určit stáří vzniku hornin rozpadem prvků, musí učinit několik předpokladů. Obstojej jejich předpoklady před pohledem přemýšlivého laika?

1. Musíme znát jak rychle se radioaktivní prvek rozpadá, npř. za kolik let se polovina uranu rozpadne v olovo. Tomu se říká poločas rozpadu. První otázka, která přijde na mysl je, zda-li je rychlosť rozpadu stálá. Jestliže není, radioaktivní metoda určování staré hornin je k ničemu. Víme, že poločas rozpadu plutonia měníme v atomových reaktorech podle potřeby neutronovým tokem. Tedy, žádná konstantní rychlosť rozpadu není zaručena. Jestliže je plutonium v atomové bombě silný neutronový tok, změní poločas rozpadu z tisíců let na několik vteřin a máme atomový výbuch.

Jestliže zapálíme svíčku, rychlosť hoření závisí na okolní teplotě. Zmrzařený vosk hoří pomaleji než teply. Přesto vědci předpokládají, napříč prakticky ovládané rychlosti rozpadu, že v horninách je rychlosť rozpadu stálá. Závěr si může udělat každý sám.

2. Musíme umět změřit množství rozpadajícího se a rozpadnutého prvku, tj. určit jejich vzájemný poměr. Tato informace je laboratorně dostupná a předpoklad je vědecky oprávněný.

3. Musíme znát původní poměr mezi rozpadajícím se a rozpadnutým prvkem, kolik bylo při vzniku horniny

uranu a kolik olova. Vědci předpokládají, že žádné olovo při vzniku hornin neexistovalo.

Předpokládejme pro jednoduchost příkladu, že svíčka se hořením rozpadne jenom na CO_2 . Známe-li rychlosť hoření, tj. produkce CO_2 a množství vyprodukovaného CO_2 v místnosti, můžeme vypočítat jak dlouho svíčka hoří, za předpokladu, že v místnosti nebyl žádný CO_2 , když byla svíčka zapálena. Ale může se stát, že v pracovně byla schůze a vzduch byl vydýchaný s nadprůměrnou koncentrací CO_2 . A tak počtár správně a logicky na základě předpokladu vypočítá, že svíčka hoří nejméně dvě hodiny vzhledem k velkému množství CO_2 , přestože byla zapálena teprve před deseti minutami. Náš počtár, protože neznal původní množství CO_2 v místnosti když byla svíčka zapálena, se zmýlil ačkoliv počítal správně. Protože vědci nebyli při vzniku hornin, nemohou znát původní poměr mezi uranem a olovem, ani mezi draslikem a argonem, atd. Předpoklad, že při vzniku hornin neexistovalo olovo, je úplně neopodstatněný a nevědecký, protože staví na stejně logice, jakoby se svíčka dala zapálit jenom tam, kde neexistuje CO_2 . Přesto akademici tvrdí tento nesmysl a stamiliony lidí v důsledku své morální, ne intelektuální lhostejnosti takovým nesmyslem věří.

4. Musíme předpokládat, že rozpadající se a rozpadnutá složka nebyla z horniny odstraněna žádnou fyzikální nebo chemickou cestou. Tím by se poměr mezi rozpadajícím se a rozpadnutým prvkem narušil nikdo by nebyl schopný určit starou horninu.

Zústařme u příkladu svíčky. Jistě se vám někdy svíčka skutálela ze stolu, zlomila se a dvě části visely jen na knotu. V takovém případě vezmu nůžky, přestříhnou knot, trošku svíčku ořežu a zkrácenou svíčku zapálím. A teď spočítejte jak dlouho svíčka hoří i když znáte její původní délku i rychlosť spalování. Těm, kteří by chtěli vypočítat délku uhorelé části svíčky na základě kon-

centrace CO_2 v místnosti mohu namítnout, že jsem právě větral.

Mimochedem, vedlejší produkt rozpadu uranu je helium, netečný plyn, který nereaguje s ničím. Kdybychom příkli vznik všeho atmosferického helia radioaktivnímu rozpadu, vypočítáme, že Země je stará jen 12,000 let. Vědci nenamítají, že by helium uniklo do vesmíru, protože Helium je naopak ještě dodáváno z vesmíru tzv. slunečním větrem! Tento fakt snížuje množství radiogenetického helia a tak čini Zemi ještě mladší než 12,000 let. Proto slyšíme o metodách Uran - Olovo, Thorium - Olovo, Draslik - Argon, ale vůbec o metodě Uran - Helium.

Uhliková metoda

Uhliková metoda, C-14 má chytrý, poměrně jednoduchý princip, kdyby ovšem opět platily ty nešťastné předpoklady na nichž vrávorá uhliková metoda. Tato metoda je prý dobrá k měření organických pozůstatků ne starších než 14,000 let.

Když ve svrchní atmosféře narazí neutron na atom dusíku 14, vyrazí z něj pozitivní proton s negativním elektronem, tedy vodík. Toto nahrazení protonu neutronem sice nezmění atomou váhu, ale sníží počet každě nabitých protonů ze sedmi na šest a tak dusík 14 není dusíkem, ale C-14, tedy uhlikem těžkým. Ostatní, neradioaktivní uhlik, má o dva neutrony méně, je to C-12. A protože oba izotopy uhliku 12 i 14 mají stejně chemické vlastnosti, oba se okysličují na CO_2 . Rostliny vdechuji CO_2 při fotosyntéze a radioaktivní uhlik C-14 se usazuje v jejich tkáních. A protože se zvířata i lidé žíví rostlinami, i ti masožraví pozrout býložravé, roznese se C-14 do všeho organického, i když původně vznikl ve svrchní atmosféře bombardováním dusíku kosmickým zářením. Poměr izotopů C-12 a C-14 je stejný ve všem živém, v lidech i žízale stejně jako v atmosféře. Když organizmus odumře, přestane jist a žádný nový C-14 nevstřebává. Pro-

tože C-14 je vlastně »násilím« pře-
tvorený dusík je příliš těžký, je
nestabilní, tj. radioaktivní, začne
se rozpadat na C-12. V tomto pocho-
du vězí podstata této datovací meto-
dy.

Když vědci změří v organické lát-
ce, npř. v kostech mumie množství
C-14, zjistí, že je ho méně než v
kostech žijícího člověka. Když zná-
me poločas rozpadu C-14 a předpoklá-
dáme, že v den faraonova úmrtí byl
poměr C-14 : C-12 v jeho kostech
stejný jako v našich dnes, můžeme
vypočítat před kolika léty zemřel.
Tato metoda má však stejné slabosti
jako předešlé metody. Zmínime se
hlouběji pouze o jedné slabosti, ale
ta nás přivede k dalekosáhlým, bibli
vyhovujícím skutečnostem.

Uhlíková metoda předpokládá, že
tvorba C-14 ve svrchní atmosféře je
stálá. Je jasné, že intenzita kos-
mického záření ovlivňuje »výrobu«
C-14 ve svrchní atmosféře. Máme
mnoho ověřených důvodů, abychom
předpokládali, že intenzita kosmi-
ckého záření je v podstatě neměnná,
což by na první pohled znamenalo, že
poměr C-12 : C-14 je stálý v rovno-
váze a tudíž metoda je správná. Je-
stliže však tvorba stálá není, je
zřejmé, že kosmické záření pronika-
jící do svrchní atmosféry je oslabeno
nějakým ochranným obalem kolem
celé zeměkoule. První zemský obal,
který nám vyvstane na mysli, je zem-
ské magnetické pole. Silné magne-
tické pole by oslabilo pronikání
kosmického záření do atmosféry a tím
by omezilo nebo snížilo tvorbu C-14.
Zemské magnetické pole začal měřit
pan Gauss r. 1835 a naměřil, že na
 m^2 připadá 85.6×10^{-21} ampérů.
Dnes, za stejných podmínek, o 150
let později, naměříme jen 80.1×10^{-21} ,
tedy o plných 6% méně. Z hle-
diska evolučního geologického času,
6% za pouhých 150 let je obrovská a
závažná změna. Naše Země je elektro-
magnet. Elektrický proud v zem-
ské kůře obíhá zemské jádro a Země
je obalena magnetickým polem. V
okamžiku, kdy proud v zemské kůře

ustane, magnetické pole zmizí. Po-
divejme se do historie evoluční geo-
logické vteřiny, pouhých 10,000 let.
Poločas rozpadu magnetického pole je
asi 1,400 let. Předpokládejme stá-
lou rychlosť rozpadu, což posledních
150 let měření dokazuje. Tedy sám
argumentuji s tím, s čím jsem dříve
nesouhlasil. Promítněme tedy 150
let na pouhých 10,000 let, což je
rozumnější, protože ostatní metody
promítají 90 let na stamiliony let.
Za tohoto předpokladu, mělo magne-
tické pole před 10,000 lety 98 Gau-
ssů, před 6,000 let už jenom kolem
12 Gaussů a dnes pouhých 0.6 Gaussů.
Naše Země ztrácí magnetické pole
geometrickou řadou. To znamená, že
také geometricky přibývá intenzita
pronikajícího kosmického záření na
naši planetu a tím se geometricky
zvyšuje množství C-14. Metoda C-14
nemůže být v žádném případě spolehlivá,
protože stojí opět na nesprávném
předpokladu. Nevěříte-li, dejte
stejný vzorek dvěma laboratořím.

Vědci, se svými datovacími me-
todami dělají ideologicko-filozofická
kouzla a z nás laiků hlupáky. A to-
hle jsem vše na vysokém učilišti
geologickém trávil jako pravdu. Můj
problém nebyl intelektuální, protože
každé obyčejné přemýšlení se takovým
nesmyslem příčí. Můj problém byl
morální, vyhovoval mi totiž svět bez
Boha. Svět bez Boha mě nečinil zod-
povědným. Svět s Bohem by vyžadoval
rozhodnutí, jak se zachovat. Vědci,
ač jsou nesmírně inteligentní lidé,
přemýšlí logicky jen do okamžiku,
kdy je ohrožena jejich filozofie,
ideologie, jejíž změna by vyžadovala
osobní rozhodnutí a odpovědnost vůči
Bohu. Většina vědců z ideologicko-
morálních důvodů vyvozuje z logicky
nabitých znalostí nelogické závěry
jestliže je ohrožena jejich filozo-
fie a světový názor.

Jen ti, kdo jsou v Kristu září
pravdou i když jejich znalosti mohou
být omezené a ne tak objemné jako
znalosti profesionálních vědců. Pa-
vel napsal:

| Boží děti, bez poskrny urpostřed

pokolení pokřiveného a zvráceného. V něm svítí jako hvězdy, které osvícují svět, držte se slova života, abych se vám mohl pochlubit v den Kristův. (F 2:15-16)

Budme a svítme jako hvězdy nejen duchovně, ale i intelektuálně. Bůh nám dal přirozené světlo, abychom přemýšleli a vzdorovali kvazivědecké ideologii.

-pst-

DESATERO PŘIKAZÁNÍ VÍRY

1. Nemluv o strachu

Neboť Bůh nám nedal ducha bázlivosti, nýbrž ducha sily, lásky a rozvahy. Nestyd' se tedy vydávat svědectví o našem Pánu ... (2 T 1:7)

2. Nemluv o slabosti

Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál?

3. Nemluv o neschopnosti, budeš mít jenom komplex méněcennosti

Všecko mohu v Kristu, který mi dává sílu. (F 4:13)

4. Nenaríkej nad bolestí a příznaky nemoci vždyč na konci jsi Jeho

On slabosti naše na sebe vzal a nemoci nesl. (Mt 7:18)

Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni.

(Iz 53:5)

5. Netrap se starostmi

Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomyslení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. (F 4:6-7)

6. Neboj se chudoby a nedostatku

Můj Bůh vám dá všechno, co potřebujete, podle svého bohatství v slávě v Kristu Ježíši. (F 4:19)

V čase zlém neboudou zahanbeni, najedí se dosyta i za dnú hladu. (Z 37:19)

7. Nebojte se soužení ani zlého

Pán mě vysvobodí ze všeho zlého a zachová pro své nebeské království. (2 T 4:18)

8. Nebojte se pronásledování ani neúspěchů

Hospodin je blízko těm, kdo jsou zkroušeni v srdci, zachraňuje lidí, jejichž duch je zdeptán. Mnoho zla doléhá na spravedlivého, Hospodin ho však ze všeho vysvobodí. (Ž 34:19-20)

... a jsem si jist, že ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Ježíše Krista. (F 1:6)

9. Neboj se nepřátele ani démonů

Vy však jste z Boha, děti, a zvítězili jste nad falešnými proroky, protože ten, který je ve vás, je větší než ten, který je ve světě. (1 J4:4)

Jsem si jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu. (R 8:38-39)

10. Neboj se Boží vůle a co budeš dělat

Doufej v Hospodina, konej dobro, v zemi přebývej a zachovávej věrnost. Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat. Odstup od zla, konej dobro, navěky pak budeš bydlet v zemi, neboť Hospodin miluje právo a své věrné neopouští. (Ž 37:3, 5, 23)

AMEN

V pohorské siřce, při matném kašáncu sedí dvě stará srdce pospolu, babička v Bibli poslední čte stránku, dědeček shrben u stolu.

Půl věku četli z oné svaté knihy, Pán Bůh jim staré hlavy osvítil, prach sňal, aby jak bílý sníh zářily.

Ta svatá kniha je celým jejich světem, dočetli, hlavy sklonili, jedinné Amen znělo jejich retem, ráno jim hranu zvonili.

-CS - Zesnulá sestra-